ãt ad ꝑticulare cognitionẽ eoꝝ circa q̃ opatio cõsistit ẽ iterũ distinguendũ: qꝛ opatio ꝛ sistit circa aliqd uel sicut circa finẽ: uel sicut circa ea q̃ sũt ad finẽ. fines ãt recti bũane vite sũt detmĩnati. ⁊ iõ pót eẽ nãlis inclinatio respectu horũ finiũ sicut s̃ dictũ ẽ ꝙ quidaz hñt ex nãli dispositione q̃sdã vtutes quibus ĩclinant ad rectos fines. ⁊ p ꝛõs etiã hñt naturalit rectũ iudiciũ de huiusmõi finibus. ſz ea q̃ sũt ad finẽ ĩ reb⁹ bũanis nõ sũt detmĩata ſz multiplicit diuersificãtur ꝓm diuersitatem ꝓsonaꝝ ⁊ negociorũ. vnde quia ĩclinatõ nature sp ẽ ad aliqd detmĩnatũ. talis cognitio nõ pót hõi ĩesse nãlit: licet ex nãli dispositione vnus sit aptioꝛ ad huiusmodi discernenda q̃ alius sicut etiã accidit circa ꝛclusiones speculatiuarũ sciarũ: qꝛ q̃ prudẽtia nõ ẽ circa fines ſz circa ea q̃ sũt ad finẽ ut s̃ habitũ ẽ. iõ prudẽtia nõ ẽ nãlis. ¶ Ad primuz q̃ dõ. ꝙ phs ibi logt de ꝑtinẽtib⁹ ad prudẽtiã ꝓm ꝙ ordinat ad fines. vnde s̃ ꝓmiserat ꝙ ꝑncipia sũt ei⁹ qõ ẽ ei⁹ gra. i. finis. ⁊ ꝑpt b̃ ñ facit inter ea mentione de eubolia q̃ ẽ ꝛsiliatiua eoꝝ q̃ sũt ad finẽ. ¶ Ad secundum dicẽdum ꝙ prudentia magis ẽ ĩ senibus nõ solũ ꝑpter nãlẽ dispositionẽ ꝓtatis motib⁹ passionũ sensibiliũ. ſz ẽt ꝑpt expientiã lõgi temporis. ¶ Ad tertiũ dõ ꝙ ẽt ĩ brutis aĩalib⁹ sunt detmĩate vie pueniendi ad finẽ. vñ videmus ꝙ oĩa aĩalia eiusdẽ spẽi similit opãt. ſz b̃ nõ pót eẽ ĩ hoĩe ꝑp rõnẽ ei⁹: q̃ cũ sit cogſcitiua vlium ad infinita singularia se extẽdit.

Ad sextumdecimum

sic ꝓcedit. Videt ꝙ prudentia possit amitti p obliuionẽ. Scientia. n. cũ sit necessarioꝛ est certioꝛ q̃ prudentia q̃ ẽ contingẽtiũ opabiliũ. ſz scia amittit p obliuionẽ. q̃ mlto magis prudẽtia. ℟. Sicut phs dicit ĩ 2° ethicoꝝ virtus ex eisdez generat ⁊ corrũpit ꝛrio mõ factis. ſz ad generationẽ prudentie necessãium ẽ exprimẽtũ qõ fit ex multis memoryis: ut dr in ꝓcipio metaph. q̃ cum obliuio memorie opponat. vr ꝙ prudẽtia p obliuionẽ possit amitti. ¶ ℟. Prudẽtia ñ ẽ sine cognitione vniuersaliũ. ſz vlium cognitio pót p obliuionẽ amitti. q̃ ⁊ prudẽtia. ¶ Sed ꝛ ẽ quod phs dicit ĩ 6° ethicoꝝ: ꝙ obliuio ẽ artis ⁊ nõ prudẽtie. ¶ R° dicẽdũ ꝙ obliuio respicit cognitionẽ tm. ⁊ iõ p obliuionẽ potest aliquis artẽ totalit ꝑdere ⁊ fit it sciam q̃ in rõne consistũt. ſz prudentia nõ cõsistit ĩ sola cognitõe sed ẽt in appetitu: qꝛ ut dictũ ẽ principalis eius actus ẽ ꝓcipere: qõ est applicare cognitionẽ habitã ad appetendũ ⁊ opandũ. ⁊ iõ prudentia nõ directe tollitur p obliuionẽ. ſz magis corrũpit p passiones: dicit. n. phs ĩ 6° ethicoꝝ ꝙ ꝑlectabile ⁊ triste puertit estiatõnẽ prudentie. vñ Daniel. 13° dicit. Speciesꝛ ꝛcepit te ⁊ cõcupiscentia subuertit coꝛ tuũ. ⁊ Exo. 23° dr. Ne accipias munera q̃ excecant etiã prudẽtes. obliuio tñ pót ĩpedire prudẽtiã inq̃tũ ꝓcedit ad ꝓcipiẽdũ ex aliq̃ cognitione q̃ p obliuionẽ tolli pót. ¶ Ad primuz q̃ dõ ꝙ scientia ẽ in sola rõne. vñ de ea ẽ aliarõ ut s̃ dictum est. ¶ Ad secunduz dõ ꝙ experimentũ prudẽtie ñ acqrit ex sola memoria ſz ex exercitio recte ꝓcipiendi. ¶ Ad tertium dõ ꝙ prudẽtia principaliter ꝛsistit nõ ĩ cognitione vniuersaliũ. ſz ĩ applicatiõe ad opa ut dictũ ẽ. ⁊ iõ obliuio vl̃is cognitõis ñ corrũpit id qõ ẽ principale ĩ prudentia. ſz aliqõ ĩpedimẽtũ ei affert ut dictũ ẽ.

Deinde ꝛside

randũ ẽ de partibus prudentie. Et circa b̃ q̃runt q̃tuoꝛ ꝑ q̃ sũt ꝑtes prudentie. ¶ 2° ꝛ ꝑtib⁹ q̃sti integralibus eius. ¶ 3° de ꝑtib⁹ subiectiuis eius. 4° ꝛ partib⁹ potentialibus.

Ad primuz sic proce

dit. Videt ꝙ ĩcõuenienter assignẽt tres ꝑtes prudentie. Tulli⁹. n. ĩ 2° rethorice ponit tres ꝑtes prudẽtie. s. memoriaz: ĩtelligentiam et prudẽtiã. Macrobi⁹ aũt ꝛ ſz sniaz Platoõis attribuit prudentie sex. s. rõnez: intellectum circunspectionẽ: ꝓuidẽtiã: docilitatẽ: ⁊ cautionẽ. Arꝝ. aũt ĩ 6° ethicoꝝ. dicit ad prudentiaz pertinere euboliã: synesim: gnomin. facit ẽt mentionẽ circa prudentiã de eustochia ⁊ solertia: sensu ⁊ ĩtellectu. qdã ãt alius phs grecus dicit ꝙ ad prudẽtiã decẽ ꝑtinẽt. s. euboliã: solertia: prouidentia: regnatiua: militar: politica yconomica: dialetica: rthorica: physica. q̃ videt ꝙ uel vna assignatio sit supflua ul̃ alia diminuta. ¶ ℟. Prudẽtia diuidit ꝛ sciam. ſz politica yconomica dialetica rethorica physica sũt quedã scie. ñ q̃ sũt ꝑtes prudentie. ¶ ℟. Partes nõ excedũt totũ. ſz memoria ĩtellectiua ul̃ ĩtelligentia. rõ: sensus ⁊

docilitas nõ solũ ptinẽt ad prudentiã. sz etiã ad oẽs habitus cognoscitiuos. q̃ nõ debent poni ptes prudentie. ¶ P. Sicut ꝯsiliari ⁊ iudicare ⁊ p̃cipe sũt actus rõnis practice. ita etiã ⁊ vti sicut s̃ habitũ ẽ. sicut q̃ eubolia adiungit prudẽtie q̃ ptinet ad ꝯsiliũ. ⁊ synesis gnomin q̃ ptinet ad iudiciũ. ita etiaz debuit poni aliqd pertinẽs ad vsũ. ¶ P. Sollicitudo ad prudentiaz ptinet sicut s̃ dictum ẽ. q̃ etiã iter ptes prudentie sollicitudo poni debuit. ¶ R° dõ q̃ triplex ẽ pars. s. integralis ut paries tectũ ⁊ fundamentũ sũt partes domus subiectiua: sicut bos ⁊ leo sũt ptes aĩalis. ⁊ potẽtialis: sicut nutritiuũ ⁊ sensitiuũ sũt partes aĩe. Tribus q̃ modis pñt assignari ptes alicui virtuti. Uno mõ ad similitudinez ptiũ ĩtegraliũ: ut. s. illa dicãt eẽ partes ṽtutis alicuius q̃ necesse ẽ cõcurrere ad pfectuz actũ ṽtutis illi°. ⁊ sic ex oĩb° enũeratis pñt accipi octo ptes prudẽtie. s. sex q̃s enũerat Macrobi° qb° addẽda ẽ septia. s. memoria: quã ponit Tulli°. ⁊ eustochia siue solertia quaz põit Aux. nã sensus prudẽtie etiã ĩtellect° dr̃ vũ phs dic̃ ĩ 6° ethicorũ. hoc q̃ oz habere sensum. h̃ ãt ẽ ĩtellect°. q̃ octo: qnq̃ pertinent ad prudentiã fm id qõ ẽ cognoscitiua. s. memoria: rõ: intellect°: docilitas: ⁊ solertia. tria vero alia pertinẽt ad eã fm qõ est p̃ceptiua applicando cognitionẽ ad opus. s. ꝓuidẽtia circunspectio ⁊ cautio. q̃ diuersitatis rõ pz ex h̃ q̃ circa cognitionẽ tria sũt ꝯsideranda p̃ qdẽ ipsa cognitio q̃ si fit p̃ĩtorũ ẽ memoria. si ãt p̃sentiũ siue ꝯtigentiũ siue necessariorũ vocat ĩtellect° siue ĩtelligentia. 2° ipsa cognitionis acq̃sitio q̃ fit uel p disciplinã ⁊ ad h̃ ptinet docilitas: uel p ĩuentionẽ. ⁊ ad h̃ ptinet eustochia q̃ ẽ bona cõiecturatio. huius ãt ps ut dr̃ ĩ 6° ethicorũ. est solertia q̃ ẽ vã cõiecturatio medij: ut dr̃ ĩ p̃ posterior. 3° ꝯsiderandus ẽ vsus cognitionis: fm. s. q̃ ex cognitis aliqs ꝓcedit ad alia cogñscẽda uel iudicãda. ⁊ h̃ ptiet ad rõnẽ. rõ ãt ad h̃ q̃ recte p̃cipiat tria dz hr̃e. p̃ qdẽ ut ordinet aliqd accomodũ ad finẽ ⁊ h̃ ptinet ad ꝓuidentiã. 2° ut attẽdat circunstantias negocij qõ ptinet ad circunspectionẽ. 3° ut vitet ĩpedimenta qõ ptinet ad cautionẽ. ¶ Partes ãt subiectiue ṽtutis dicũt spẽs eiusdẽ diuerse. ⁊ h̃ mõ partes prudẽtie fm q̃ ꝓpie sumũt sũt prudẽtia p quã aliqs regit seipsũ. ⁊ prudentia p quã aliqs regit multitudinẽ q̃ differũt spẽ ut dictũ ẽ. Et ĩtex prudẽtia q̃ ẽ mltitudinis regitiua diuidit ĩ diuersas spẽs multitudis. Est. n. q̃ dã multitudo adunata ad aliquod speciale negociũ sicut exercitus cõgregat ad pugnãdum cuius regula ẽ prudẽtia militaris. qdã vero multitudo est adunata ad totaz vitam sicut multitudo vnius dom° uel familie cui° regula est prudentia yconomica. ⁊ etiã multitudo vnius ciuitatis ul̃ regni cuius quidẽ regula directiua est ĩ principe regnatiua. in subditis aũt politica simpliciter dicta. Si vero prudentia sumatur large fm qõ includit etiam sciam speculatiuam ut s̃ dictum est. tunc etiaz ptes eius ponunt dialetica: retborica ⁊ physica fm tres modos ꝓcedendi in scientys. quox vnus ẽ per demõstrationez ad sciam causandã: qõ pertinet ad physicaz ut sub physica intelligant oẽs scie dõmõstratiue. alius modus ẽ ex probabilibus ad opinionẽ faciẽdã: quod pertinet ad dialeticaz. tertij modus ẽ ex quibusdaz coniecturis ad suspicionem ĩduceddã uel ad aliq̃lt̃ psuadẽdum. qõ ptinet ad retboricã. ¶ Põt tñ dici q̃ h̃ tria ptinẽt ad prudẽtiã etiã ꝓpie dictã q̃ rõcinat interdũ qdẽ ex necessarys: interdũ ex pbabilib°: iterdũ aũt ex quibusdã coiecturis rõcinat. ¶ Partes aũt potentiales alicui° ṽtutis dicũt virtutes adiuncte q̃ ordinãtur ad aliq̃s scõdarios act° uel matias q̃si ñ bñtes totã potentiã p̃ncipalis ṽtutis: ⁊ fm hoc ponunt partes prudẽtie eubolia q̃ ẽ circa ꝯsilium ⁊ synesis q̃ ẽ circa iudiciũ eorum ĩ q̃bus oz q̃ñz a cõi lege recedere. prudẽtia ṽo ẽ circa principalẽ actũ q̃ ẽ p̃cipe. ¶ Ad p̃mũ q̃ dõ q̃ diuerse assignationes differunt fm q̃ diuersa gnã partiũ ponũt. uel pz q̃ sub vna parte vnius assignatiõis ĩcludũt mlte ptes alterius assigñtõis: sicut Tulli° sub ꝓuidẽtia includit cautionẽ ⁊ circũspectionẽ. sub ĩtelligẽtia aũt rõnẽ docilitatẽ ⁊ solertiã. ¶ Ad secũdũ dicendũ q̃ yconomica et politica ñ accipiũt h̃ fm q̃ sũt scie. sz fm q̃ sũt prudẽtie quedã. de alys ãt trib° pz rñsio ex dictis ¶ Ad ĩtiũ dõ q̃ oĩa illa ponũt partes prudẽtie nõ fm suã cõitatẽ. sz fm q̃ se hñt ad ea q̃ pertinẽt ad prudentiam. ¶ Ad quartum dicendũ q̃ recte p̃cipere et ratione uti semper se comitantur: quia ad p̃ceptum rõnis sequitur obedientia inferiorum virtũ que ptinent ad vsum. ¶ Ad quintũ dicendum q̃ sollicitudo ĩcluditur ĩ rõne ꝓuidentie.